

Више од века прошло је од трагичне ноћи кад је, у зору 29. маја 1903. године, убијен краљевски пар Обреновић. Пуно је времена протекло, али историја још није дала поуздан одговор шта је прави узрок злочина који је пренеразио свет и којим је Србија закорачила у 20. век. Александар Обреновић је био ђудљив владар са израженим диктаторским особинама - сујетан, плаховит и непредвидљив. Штошта му се дало замерити, али све то није било пресудно за убиство. Још од краљевског венчања, 1901. године, и првих завера озлојеђених официра, мржња је углавном била усмерена ка краљици Драги, њеној браћи Николи и Никодију и свему што је потицало од породице Луњевица.

Мајски преврат, гледајући по извршиоцима, био је првенствено дело војних кругова; тачније, једног њиховог дела, па је као такав деловао прилично шокантно. У развијеном свету, који је изгледа брзо заборавио убиства америчког председника, италијанског краља или руског цара, страдање владаоца од његових сопствених војника било је несхатљиво, нешто што се могло наћи у Шекспировим трагедијама, никако у стварности. Па и у Србији, једва сто година после Карађорђа и мање од пола века после Михаиловог убиства, са тек благо укорењеним грађанским схватањима говорило се о "преврату" или "погибији" краљевског пара изазваног супружинском свађом, а не о атентату или убиству.

Безрезервна подршка догађајима потицала је од врло малог броја људи док је врло велики део грађанства имао приличану дозу уздржаности. Велики број сматрао је да је владарски пар, односно краља, требало присилити на абдикацију и не посегнути за њиховим животима. У случају да је до убиства ипак морало доћи, не подати се страстима, већ то учинити хладне главе, без унакажавања тела и њиховог избацавања у двориште двора. Једном речју, преврат је и могао имати неко оправдање. Начин на који је спроведен сигурно није.

Ипак, насупрот овој грађанској осетљивости многи догађаји и процеси од почетка стварања нововековне српске државе и друштва говорили су у прилог томе да Мајски преврат гледан кроз историјску призму није био догађај који, ако се и није могао тачно предвидети, није био у потпуности непојмљив.

Владавина краља Александра Обреновића

Краљ Александар Обреновић (Београд, 14. август 1876 – Београд 11. јун 1903) је био српски краљ, последњи из династије Обреновић. Краљ Александар Обреновић је био син краља Милана и краљице Наталије Обреновић. Александар Обреновић је старији син краља Милана, рођен у једном породилишту које је финансирао лично краљ Милан. Бригу о младом Александру је искључиво водио краљ Милан. По узрастању младог краљевића, краљ Милан је наредио да се пошаље на школовање у Париз о његовом трошку. Заједно са младим краљевићем тада су се налазили њему у помоћ и два истакнута пријатеља куће Обреновић – Јован Ристић и Коста Протић, који ће касније за време Александровог малолетства играти улогу намесника.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com